

Viola Szandra
Fogyatkozás

Vak lovak száguldása tekinteted.
Futótűz. Nyomában elégett jövő
s képzelet füstje, mint röntgenlelet

ülsz csontjaid boltozatában,
zörgő ősz lesz, majd csontfehér tél,
s te csak ülsz magadnak háttal,
mint a hóemberek.

Tavasszal elolvaszt a gyulladás,
de te csak túrsz, míg olyan kicsi leszel,
hogy nem férsz el, csak
a fényképeden.

Óhaj

Hold árama tüzel.
Élőbe forog kő.
Fölül erdő ered.
Alattam folyó nő.
Óriás szikla: magam.
Ember-keménységű?
Mikor kopsz semmivé
s leszel szabad kék űr?